

Pogovor z Igorjem Jerebom, novim vikarjem

»Trudim se biti neposreden, odprt in spoštljiv«

Igor Jereb je novi vikar, ki ga je Slovenska škofovska konferenca aprila letos imenovala za koordinatorja duhovne oskrbe v slovenski policiji. Opravlja različne naloge, ki so vključene v skrb za versko duhovno oskrbo v slovenski policiji, denimo svetovanje policistom in drugim zaposlenim v policiji glede moralnih, etičnih in verskih vprašanj. Na voljo je tudi policistom drugih veroizpovedi, in sicer jim pomaga vzpostaviti stik s predstavniki njihove verske skupnosti.

Gospod Jereb, kot duhovnik službujete od leta 2001. Svojo pot ste začeli v Škofji Loki, nadaljevali ste jo na Jesenicah, nato ste bili 12 let v Žireh; pet let ste od tam upravljali tudi župnijo Vrh - Sv. Trije Kralji in vodili zasebni vrtec s koncesijo. Bili ste tudi prodekan in dekan Škofjeloške dekanije, zdaj pa ste tudi župnik v Besnici pri Kranju. Policija je popolnoma nov, drugačen izziv od vaših preteklih službovanj. Je bila to vaša izbira, ste sami želeli delovati v našem sistemu? Kako ste doživeli svoj prihod v policijo?

Policija je res nov izziv, ki sem se ga lotil z veseljem, pa tudi s spoštovanjem in odprtostjo do vseh, ki jih srečujem in jih bom srečeval. Izbrali so me slovenski škofje, ki so verjetno imeli še nekaj drugih imen, med katerimi so izbirali. Tako poslanstvo se mi je osebno sicer zdelo zanimivo, a kot rečeno, odločitev so sprejeli škofje in pozneje seveda tudi vodstvo Policije, saj je bilo treba izvesti zaposlitveni postopek. Tako sem zdaj tu kot koordinator duhovne oskrbe. Ob prihodu v policijo sem se spraševal o marsičem: kako bo, kako me boste sprejeli, kako bom lahko deloval ... Sprejem je bil vljuden in spoštljiv, večina si me je radovedno ogledovala, nekateri so pokazali tudi naklonjenost in zanimanje. Nekateri se z menoj, kot so rekli, nimajo o ničemer pogovarjati, ker niso verni, drugim se celo zdi, da je moja prisotnost nepotrebna. Skratka, mnogo je pogledov in mnenj, sam osebno pa imam že nekaj spoznanj in sem pripravljen na nadaljevanje poslanstva.

Kakšni so vaši prvi vtisi, zdaj ko ste že obiskali vseh osem policijskih uprav? Kako ste bili sprejeti, ste zaznali kakšne zadržke zaradi svoje funkcije?

Direktorji uprav in njihovi ožji sodelavci, ki so jih ti ponekod povabili zraven, so me res lepo sprejeli in počutil sem se dobrodošlega. Govorili smo o marsičem, tako o službenih kot tudi o zasebnih zadevah. Pri njih ni bilo zaznani nobenega zadržka zaradi mojega poslanstva. Pogovarjali smo se o posebnostih na posameznih upravah in o težavah, s katerimi se srečujejo. Vedno so si vzeli dovolj časa, kar me je zelo razveselilo. Nekateri direktorji so mi že ponudili tudi možnosti za konkretno sodelovanje, na katere sem se deloma že odzval. Povabil sem jih tudi, naj o moji prisotnosti v policiji obvestijo svoje sodelavce in policijske postaje.

Ali na podeželju zaznavate drugačen odnos kot v Ljubljani? Nas kraj delovanja in življenja opredeljuje v smislu odprtosti do sprejemanja duhovne pomoči?

To bi lahko bilo nekoliko povezano, vendar mislim, da je pomembnejše, kaj v tem smislu dobimo v domači družini in kako na duhovno plat človekovega življenja oziroma sploh na življenje gledajo naši starši in tisti najbližji, ki so del našega življenja. Enako je z vrednotami. Lažje jih osvoji in sprejme tisti, ki vidi, da tudi staršem veliko pomenijo.

Kako prebijete led, ko pristopate k ljudem, ki niso vajeni pogovora z duhovnikom?

Trudim se biti neposreden, odprt in spoštljiv. Tudi pošalim se. Želim, da bi razumeli, da sem tudi sam človek, ki je hkrati duhovnik, in da zaradi svojega poslanstva nisem vzvišen. Z menoj se lahko pogovarjajo o marsičem, ne samo o verskih stvareh. Če je le mogoče, pa povem, da nočem nikogar spreminjati, ampak želim ljudi le spodbuditi k razmišljanju o tem, kaj vse je človek in kaj vse je v njem. Človek je namreč tudi duhovno bitje. V vsej samozavesti, ki jo premore, duhovno pogosto odlaga na stran.

Pred kratkim ste pripravili zloženko, v kateri predstavljate svoje poslanstvo. V policiji je pri vzpostavljanju odnosa zaupanja zaposlenih v vikarja tlakoval pot že vaš predhodnik Janez Novak. Ste ga tudi osebno poznali?

Zloženka je pripravljena in iskreno si želim, da bi jo policisti uporabljali. Njena vsebina je na voljo tudi na intranetu.

Janeza Novaka sem seveda tudi osebno poznal. Srečevala sva se na srečanjih skupine duhovnikov, ki se dobiva mesečno, vsakokrat pri enem izmed duhovnikov v njegovi župniji. Bil je preprost in iskren človek. Vedel sem, da opravlja poslanstvo policijskega vikarja, vendar se o tem nisva posebno poglobljeno pogovarjala. Bilo je več drugih stvari, o katerih sva govorila. Bolezen je bila zanj preizkušnja, tako kot je za vsakogar. Marsikdo se šele takrat zave, da ne bo vedno na tem svetu ...

Duhovno oskrbo uslužbencev je pri nas najprej začela Slovenska vojska. Ali sodelujete tudi z vojaškim vikarjem, ki je po smrti našega vikarja opravljal dolžnosti tudi v policiji? Ali si izmenjujeta izkušnje glede na to, da je v obeh ustanovah kljub razlikam tudi precej podobnosti?

Seveda sodelujem z vojaškim vikarjem Matejem Jakopičem, pa ne samo z njim, ampak z vsemi v Vojaškem vikariatu. Mesečno hodim na njihove funkcijske konference, kjer sem seznanjen z njihovim delom, pa tudi sam jim povem, kaj počnem. Izmenjamo si ideje, kako bi lahko bolje opravljali svoje poslanstvo. Z vikarjem Jakopičem se občasno srečam tudi osebno. Enako je počel moj predhodnik Novak.

Znanje in dosedanje izkušnje dela z ljudmi vam gotovo pomagajo pri spopadanju s težkimi zgodbami in stiskami, s katerimi se na vikarja v policiji obrnejo policisti.

Vse znanje in izkušnje iz mojega duhovniškega dela mi seveda koristijo, a človek z leti tudi raste in dopolnjuje svoj pogled na svet oziroma spoznava, kaj je bolj oziroma manj pomembno. Včasih tudi spozna, da je nekaj, kar je prej pri njem imelo pomembno mesto, delno izgubilo svoj pomen. Pri tem mislim tudi na birokracijo in pravila, ki jih je treba upoštevati ob zavedanju, da imaš pred seboj človeka z njegovo življenjsko zgodbo. Ljudi, ki pridejo, pozorno poslušam in jim poskušam pomagati po svojih močeh.

S kakšnimi težavami se policisti najpogosteje obračajo na vas? So to težki dogodki, s katerimi se srečajo pri

svojem delu in jih obremenjujejo v njihovem življenju, ali morebiti zasebne zgodbe, ki jih premlevajo? Obstaja razlika med policistkami in policisti v načinu pristopa in vsebini težav?

Vsega naštetega je nekaj. Razumeli boste, da ne morem in ne smem govoriti o konkretnih zadevah, je pa precej tem, o katerih se pogovarjamo: družinske težave, občutki, da njihovo delo ni dovolj in pravilno ovrednoteno, nerazumevanje nadrejenih, bolezni, ki jih presenetijo v ožjih družinah ali pri njih samih, ponos, ki je del policistovega življenja in je hkrati pogosto tudi ovira, da bi se izpeljal odkrit osebni pogovor doma ali kje drugje, ipd. Govorimo tudi o tem, kaj jih razveseljuje, o željah po podeljevanju zakramentov ...

Kako dojemate sodobno življenje? Ali menite, da sodobni človek res preveč zanemara duhovno plat in preveč poudarja materialno – tudi v škodo človeških vrednot?

Mislim, da sodobni človek pogosto sploh ne sprejema, da je duhovna plat tudi del njega in njegovega življenja. Morda je to posledica javnega mnenja oziroma poudarkov, ki so v svetu dostopni vsepovsod. Po drugi strani pa nenormalna navezanost na materialno res uničuje duhovno plat človeka in ob tem se izgublja tudi vrednote. Menim, da bi bilo dobro, da bi vsak človek kdaj razmislil, kaj je res pomembno in kaj res potrebuje. Če bi razmišljal iskreno, bi ugotovil zanimiva dejstva, tudi o duhovnem vidiku.

Svetopisemska modrost v Stari zavezi v povezavi z bližnjim uči: »Boljše je, da sta dva kakor eden, ker imata dobro plačilo za svoj trud: če namreč eden pade, ga njegov tovariš vzdigne, gorje pa enemu, če pade, ker ni drugega, da bi ga vzdignil. Tudi če dva spita skupaj, jima je toplo, a kako naj se ogreje en sam? In če koga izsiljujejo, mu dva stopita ob stran: trojna vrstica se ne pretrga hitro.« Kako razumete to sporočilo v povezavi z delom policistov? Za osebno stabilnost in moč je zelo pomembno, da imamo podporo drug drugega, podporo v vseh smislih, kajne?

Človek potrebuje podporo sočloveka. Ni pomembno, ali je policist ali pa opravlja kakšen drug poklic oziroma poslanstvo. Pomoč, nasvet, spodbuda in opora v težkih časih – vsak človek to po eni strani potrebuje, po drugi strani pa lahko vse to tudi daje drugemu. Dovolimo drugemu, da pristopi, in spodbudimo sebe k dejanjem.

Seveda pa ima prava podpora meje, in če te meje prestopimo, to ni več podpora, ampak postane težava.

Se duhovniki posebej usposabljaate na področju psihologije in komunikacije z ljudmi, da lažje pristopate k sogovornikom?

Na Teološki fakulteti imamo psihologijo, pa tudi v zvezi s komunikacijo z ljudmi imamo nekaj vsebin. Predvsem so poznejše praksa in izkušnje tiste, ki nas, vsaj tiste, ki imamo nekaj smisla za to, peljejo v pravo smer.

Eno izmed vaših prijetnejših opravil je gotovo vodenje obreda sklepanja cerkvene zakonske zveze. Vemo, da v okviru Upravne enote Kranj lahko opravljate tudi naloge pooblaščenca za sklepanje civilnih zakonskih zvez. Ni pogosto, da je duhovnik tudi pooblaščenec za sklepanje civilnih zakonskih zvez. Zakaj ste se odločili za to?

Vedno sem vesel, ko prideta dva do mene in povesta, da se želita poročiti pred Bogom. Skupaj med pogovorom izpolnimo zapisnik in se dogovorimo vse potrebno za lep potek cerkvenega obreda. Ko se odločita, da bosta skupaj, ter si obljubita spoštovanje, zvestobo in ljubezen v dobrem in slabem do konca, sprejmeta pogumno odločitev. Seveda računajoč na Božjo pomoč.

Dati besedo oziroma obljubo je nekaj velikega. Človek je mirnejši, ko mu nekdo nekaj obljudi. Zanaša se na to, da bo drugi obljubo res držal. Ljudje jo zelo pogosto tudi držijo. No, v tem smislu sem razmišljal, ko sem prosil načelnika Upravne enote Kranj za pooblastilo za civilno poročanje. Bolje, da si dva obljubita spoštovanje, zvestobo in ljubezen, kot da samo živita skupaj brez obveznosti. Če ne bo šlo, pač ne bo šlo. Civilni zakon je zame tudi javno izražena odločitev, da se bosta trudila ostati skupaj, in to je pomembno.

Vam je kot duhovniku neprijetno, kadar vas par prosi le za sklenitev civilne zakonske zveze?

Pooblastilo je novo, zato še nisem imel možnosti opraviti le civilno poroko. Gotovo pa bo prišlo tudi do tega. Nelagodno mi ne bo, in to zaradi že prej naštetih razlogov. Seveda pa si bom tudi tukaj prizadeval za tisto, v kar osebno verjamem, zato bom poročal le možkega in ženskega.

Vaša prva uradna maša v policiji je bila 10. junija 2018 na več kot 1.400 metrih nadmorske višine, na Okrešlju, kjer se vsako leto poklonimo gorskim reševalcem, ki so se v se-

verni steni Turske gore v Kamniško-Savinjskih Alpah med usposabljanjem smrtno ponesrečili. Zadnja štiri leta se spominjamo tudi tragično umrlih sodelavcev in sodelavk s Policijske uprave Murska Sobota, ki so se na poti na Okrešelj smrtno ponesrečili. To je bila gotovo tudi za vas prav posebna izkušnja. Kako ste jo doživeli?

To ni bila maša, ampak molitev za vse ponesrečene in njihove svojce, da bi v miru srca ohranjali spomin na svoje drage. Kot mi je bilo povedano, je sveta maša tam le na pet let. Dogodek sem doživel izredno globoko. Seveda sem bil prijetno presenečen nad tišino med mojo molitvijo. Vsi prisotni, tako verni kot neverni, so s tem pokazali, da spoštujejo pokojne in njihove sorodnike. To se mi je zdelo zelo lepo in sporočilno. Namreč, pokazati spoštovanje in hkrati dopustiti vernim, da molijo za pokoj duš vseh pokojnih in za mir v srcih sorodnikov. Tudi velika udeležba me je po svoje nagovorila.

Kot vikar v policiji boste morali opraviti usposabljanje za izvajanje policijskih pooblastil. Dobili boste tudi svoje orožje. Vam je ob misli na to nelagodno? Kakšen je vaš odnos do orožja?

Nekoč sem že dejal: če je za to, da sem lahko na mestu policijskega vikarja, treba opraviti usposabljanje, se bom potrudil, da ga tudi opravim. In če zraven spada tudi službeno orožje, potem ga sprejemam. Gotovo pa je potreben tudi globok razmislek o tem, kdaj ga je res treba uporabiti.

Kaj bi želeli spremeniti pri duhovni oskrbi v policiji in kje se vidite čez deset let?

Pri duhovni oskrbi v policiji je vedno treba iskati nove možnosti, da bi se še bolj lahko približali policistom, policistkam in njihovim družiniskim članom, hkrati pa tudi verskim skupnostim, katerih člani so. Za to si bom prizadeval – da bodo torej tudi verske skupnosti bolj odprte za osebe znotraj specifične skupine ljudi, kar policisti po svojih besedah zagotovo so.

Kje bom čez deset let, ne vem. Nehvaležno je delati prevelike načrte, saj se lahko hitro zgodi kaj nepredvidenega, kar ti potem prekriža te načrte. Pustil se bom presenetiti.

Kako preživljate prosti čas? Vemo, da ste motorist. Nam zaupate, kateri motor vozite?

Nekateri motoristi mi pravijo, da moj motor ni pravi motor in da si samo domišljam, da sem motorist. Imam Piaggio MP3 500 Business. Sprejaj ima dve kolesi in se posledično lahko vozi z izpitom B-kategorije. Zmore tudi kar lepe hitrosti in meni zadostuje.

Kako se obnašate kot motorist na cesti? Ali kaj grešite? Imate zaupanje v sovoznike?

Trudim se voziti varno in primerno hitro. Včasih se tudi zgodi, da sem prehitel, in to je ta greh, po katerem me sprašujete. Upam, da me ne bodo zdaj, ko takole javno izpovedujem svojo občasno napako, lovili prometni policisti.

V sovoznike je dobro zaupati, a hkrati je vedno treba biti na preži, da po potrebi rešiš nastalo situacijo.

Želim vam vse dobro pri vašem delu in srečno vožnjo!

Hvala in lep pozdrav vsem v policiji.

*Besedilo: mag. Vesna Drole, Sektor za odnose z javnostmi SGDP GPU
Foto: osebni arhiv in arhiv Policije*